

Distrikterne ere inddelte i Arbejds kredse, hvilke Veie, enten det er Landeveie eller Biveie, der skulle henhøre til hver Arbejds kreds — naturligvis efter Conference med Sogneraadet. Der ved vil den Ubillighed, som ellers meget let kan komme frem paa Grund af den uhyre Forskjel, der kan være mellem det Antal Veie, som de forskjellige Kredse have, kunne undværes, og saa kunde maagte det sidste Stykke af § 9, som jeg slet ikke synes er heldigt, komme til at gaa ud. — Endelig staar der i Begyndelsen af § 9 en Bestemmelse, som man vistnok skal være lidt varsom med, nemlig at Snekastning skal først og fremmest foretages paa de Kredsen tillagte Landveisstrækninger. Som jeg sagde før, ere Landveiene vist ingenlunde af den Betydning nu som tidligere; da vi nu snart have Jernbaner overalt, er der vist mange smaa og hidtil upaaagtede Biveie, der efterhaanden faae meget stor Betydning for Færdselen, navnlig de Veie, der føre til Jernbanestationer, og disse ville vistnok paa mange Steder være langt vigtigere og mere befærdebede end Landveiene. Jeg behøver blot at tænke paa Forholdene der, hvor jeg bor. Vi faae nu anlagt en Jernbane paa Fjallster, og der gaar en Landvei fra Gaabense til Nykjøbing, som vistnok vil blive saare lidet befærdet, naar Jernbanen bliver færdig, hvorimod Biveie, hvorpaa Sogneboerne kjøre til Jernbanestationerne, ville faae mere Betydning. Det er ogsaa et Forhold, som tidligere har været paaagtet af Indenrigsministeriet, nemlig i Cirklære af 30te September 1862, hvori Ministeriet henleder Aantsraadenes Opmærksomhed paa disse — jeg vil kalde dem — Stationsveie. Der har tidligere — ialfald i Praxis, og det har ogsaa været hjemlet ved adskillige ministerielle Skrivelser — været en Bemyndigelse for Sogneraadene eller en Slags Ret for de paaagjældende Beboere til i Rodstilfælde, f. Ex. naar der skal hentes Jordemoder eller Doktor, at faae ogsaa private Veie fastede. En saadan Fremgangsmaade er vist affaaen ved dette Lovforslag. Jeg bemærker dette kun til

senere Grundring, men jeg finder dog saameget større Grund til at gjøre denne Bemærkning, som jo efter § 8 adskillige offentlige Veie kunne undtages fra Snekastning, hvorved de Mennecker, der skulle benytte dem, jo tidt ville kunne sættes i stor Forlegenhed. — I § 11 findes den Bestemmelse, at i Reglen en Trediedel og aldrig over to Trediedele af det Mandskab, der kan raades over i en Arbejds kreds, maa tilsiges til Snekastning paa samme Dag. Dette er rigtignok en Bestemmelse, som jeg efter den Erfaring, jeg har, finder for lempelig. Hovedsagen ved Snekastning er at faae saa meget Mandskab ud og saa meget Arbejde udført som muligt; men kun at tilsiige en Trediedel, vil vistnok under almindelige Forhold være aldeles utilstrækkeligt, saa at jeg skal henstille, at man udvider denne Bestemmelse noget. Jeg mener ingenlunde, at man skal tage Rub og Stub, Alt, hvad man kan i saa skjønt Folk undertiden ere ligesaa godt tjente dermed, thi jo før Sneen kastes op, desto bedre; men en Trediedel som den normale Størrelse, tror jeg er for lidt. — Det ærede Medlem, der talte først, gjorde en Bemærkning med Hensyn til Lovforslagets § 13. Jeg skal ikke gaa videre ind derpaa, men blot meddele den Oplysning, at, om jeg ikke tager meget feil, er den ordret skreven ud af Reglementet af 1799. — I Lovforslagets § 19 handles der om Tilsynet med Snekastning, i hvilken Henseende der bestemmes, at Sognefogderne skulle føre Tilsyn med selve Arbejdet, Politimesteren føre Tilsyn med Arbejdslisterne og med Sognefogderne, og Amtmændene føre Overtilsynet. Dette Tilsyn med Arbejdets Udførelse er jo en meget vigtig Sag, men det tror jeg nok i det Hele vil rette sig i de praktiske Forhold. Derimod er der en Bestemmelse, som siger, at Politimesteren skal forvisse sig om, at de i § 4 ommeldte Arbejdslistes føres ordentlig og afpasses i rette Tid; i hvilket Diemed der inden hvert Aars 4de December fra Sogneraadet bliver at tilstille dem Gjenparter af samme